

రాజు, దేశవిదేశగళ్లూ ఎంఫేంథ పోణ్యు అలంకరిసి, మనసనక్క అష్టేయిల్; లంగిగి, తాలూకిగి, జిల్లాగే కెత్తి తందిద్దుర్చందరే హమగాటికి మాతే? ఆ దృష్టియింద వంతవ్యక్క ఇల్లపేంబుదే దొడ్డ లోజ. ముందిన తలేమారినపరిగాదరూ, కులద హిరిమే తిళియువ దావిలాతి అవ్వతవల్లవే...’ ఎందు బెన్నుతట్టి హరిదుంబిద సుభ్రష్టి.

‘ఇష్టురోళగి ఆగబేహికిత్తు. ఆదరే, అదన్న తయారిసలు ఎల్లర క్షీయల్లి ఆగద మాతు. అదక్కు ఒందు యోగ్యత బేకు. అదక్కే నీనే స్నే...’ ఎందు వగ్గరక్కే హాకి, పుసలాయిద సంక్షిప్తి. ‘నమ్మ కుటుంబ ఒకుపరాకిగి, అదెందు భాయిల్లితు’ నంజని కింకారిద గుండ. ‘కేలసపిల్ల దాచారి మగన కుండ కేంద్రిధయే..’ గేలి మాడి వాసు నక్కరే, ‘వంతవ్యక్క వంత.. వంతవ్యక్క. అదన్న తయారిస లుట్టన కాయి హాకి నేళ్ల బేకష్టే..’ ఎందు భేడిసిద పరమేశి. అవరవర భావక్కే, అవరవరముగిన నేరక్కే తక్కంథ మాతు. ఏనేయాగలి, వంతవ్యక్క తయారిసువుదే. ఒకుమాతక్కే తలేఖాగి, కంఱ కట్టి స్నానానాదే. నమ్మ వంతవ్యక్కే ఇతిమితిగల్లంటిందు లురు, పరణారుగళ్లీ హరిదుంబి హోగిరువవర మాపికి సంగ్రహసువాగ స్వష్టవాగ తొడిగు. కేలవరు బురదె బిడువ హాగి దేశవిదేశద మాతిరలి, రాజు జిల్లా మట్టదల్లూ హేసరు మాడిదవరు యారూ ఇల్ల. ఎల్లా ఒఱపుతిష్ఠ. అష్టేయిల్; శ్రాద్ధదల్లి జనివార ఎడబల మాడి, పిండ హాకి, తపణ బిడువాగ తిత (తండె), ఓతామహ (అజ్ఞ), పైతించామహ (ముత్కుజ్జ) ఎందు మూరు తలేమార బిష్టరే, నాల్సే తలేమారిన పూఫజరొబ్బర హేసరు బల్లవరల్లవేంద మేలే, వంతవ్యక్క దావిలిసువుదెంత?

మణ్ణాగట్టి!

ఎష్ట్టాయ్స్ అష్ట్ ముందిన తలేమారినపరిగాదరూ, అనుకూల వాగలేంద వంతవ్యక్క పట్టియాది తయారిసుత్తిద్దాగ హోస

సమస్యేయోందు ధుత్తనేదురాగబేచే?

‘గోత్తుసూతక కిడిదుకోండు, కుటుంబింద హోరహోదవర హేసర, వంతవ్యక్కు సేరిసచేచే? బేడవే?’

‘ఏందితా కూడదు. అదరిల్లూ సాథి ప్రతిష్టగోట్టుర స్యారుం ఫోలితవాగి కుటుంబద నంటు హరిదుకోంపు, నిష్మారువాగి హోర నడేద కులఫాతకన హేసర వంతవ్యక్కదల్లి సేరిసువుదు ధమస్యాయ సమృత అల్లివే అల్ల.’ ఎన్నత్త కట్టిసిదవల్లు కట్టికట్టిసుత్తలే కట్టుజ్ఞ హోరపిందరు కుటుంబద హిరియ, తోంబ్తుర నాగజ్జ.

‘హాగల్ల నాగ్లు, గోత్తుసూతక, కులసంబంధ స్యుతి: హరిదు కోండ్రె, అంధ తలేతిరుకర్ను వంతవ్యక్కింద కైబిహోకే హేగే సాధ్మనోలి? అదే దక్కు హోద్రె బేరే ప్రశ్న నోడు!’ అనంతయ్యన సమబాయిషి: ‘హచంద్రె అష్టగోట్టుగే స్నేయా? అదశ్శోందు ఇతిమితి బ్యాడ్లా? కులగోత్తు కారిదుకోళ్చోయంద్రె హుముగాట్టేన్నా? కేగే ఒళి తోట్టువరల్లు, నమ్మ హచాయిదే అంతా, అష్ట వంతవ్యక్కు సేర్లోస్సే హోరకాచుద్దాయిప్పు..’ కొసప్పునోర వగ్గరక్కే

‘బాయిగే ఒందంతే హరటబారదు. ధమసూశ్చద ఏషయివిదు. మరక్కే హోగి, మహాస్యామి సాన్నిధ్యదల్లి అరికే మాదికోళ్చోయిణ. అష్ట హేగే అనురహిస్తూరో హాగి నడేదుకోళ్చోయిణ’ శంక్తయ్యన సలహే సపసమృతవాగి, సద్గుద సంగ్ఘధింద బిజావాద్దు పుణ్ణవితేణ!

గోత్త, సూతక, సంబంధ హరిదుకోండు ‘కులఫాతక’బిరుదిగే పాతురాద మహాతయ ససిహక్కు శేషప్ప. తానేరిద కుదురేగే మూరే కాలేంబ హటపాది మాతువల్ల; భలవాది. అదక్కే అవనిగే కులఫాతాక ఎంబ అభిదాన.

పాశు బిద్ద లూర కశ్చర దేవాస్థాన జీణోఁద్దార మాడ బేంబ భల ఇద్దుక్కింద హోళద్దే తడ, శేషప్ప సోంట కట్టి నింత.